

Special

....รวมพลังบวกของเรา
เพื่อผลตรวจเป็นลบของคุณ.....

บทสัมภาษณ์พิเศษ ดร.บรรจง จำปา

ผู้อำนวยการสำนัก สายงานสนับสนุนองค์กร

“อันความกรุณาปราณี
จะมีใครบังคับก็หาไม่”

จากภาพข่าวในสื่อต่างๆ ที่บอกเล่าเรื่องราว ที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๒ กรกฎาคม - ๓ สิงหาคม ๖๔

ที่เป็นเรื่องราวของ สปสช. ร่วมกับคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยมหิดล และ บ.ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ (ธพส.) จัดให้มีการตรวจคัดกรองโควิด ๑๙ เชิงรุกที่อาคารจอดรถ ชั้น ๑ ภายในศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ อาคารรัฐประศาสนภักดี ตลอด ๑๗ วันทำการ (จันทร์-ศุกร์) ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. มีผลงานการตรวจคัดกรองทั้งสิ้น ๓๓,๙๒๐ คน พบคนผลเป็นบวก ๕,๙๓๙ คน หรือ ๑๗.๕% ซึ่งตลอด ๑๗ วันเราจะเห็นภาพ “พีจิง” ในชุด PPE และได้ยินเสียงเจ็ยแจ้วทั้งวันของ “พีจิง” เพื่อขอความร่วมมือประชาชนที่มาเข้าแถวรอรับการตรวจ รวมทั้งการจัดคิว การอำนวยความสะดวก และการแนะนำสุขภาพในการป้องกันตัวเองให้รอดพ้นจากโควิด บางทีก็เห็น “พีจิง” วิ่งจากแถวหน้าสุดไปแถวสุดท้ายส่งคนขึ้นรถ อะไรทำให้พีจิง มาทำอย่างนี้มาฟังกันครับ

ทำไมถึงต้องไปทำงานคัดกรองโควิด

ทั้งที่รู้ว่าต้องไปเสี่ยงกับผู้ติดเชื้อจำนวนมาก

ก่อนอื่นเราต้องมีความรู้ก่อนไปทำงานอาสา:

ถ้าเรารู้แล้วเราจะบอกคนอื่น แนะนำคนอื่นได้ และก่อนไปทำงานครั้งนี้เรามีเวลาเตรียมตัว ๑ วันเท่านั้น รู้แต่มีโจทย์มาว่าตอนนี้ประชาชนเข้าถึงการตรวจโควิด 19 น้อยมาก หน่วยที่ตรวจก็ไม่พอ มีภาพของคนไปนอนรอข้างถนนวัดพระศรี ฯ เพื่อรอตรวจหาเชื้อ ฯ เป็นภาพที่บอกว่าต้องมีหน่วยงานหรือใครที่ต้องทำแบบนี้ และคิดว่าหากคนที่ไม่รู้ว่าตัวเองติดเชื้อแล้วยังไปตลาด ไปทำงานไปอยู่กับคนอื่น ๆ จะเกิดการแพร่ระบาดจนคุมไม่ได้ จะเกิดอะไรขึ้น การที่เราไปทำแบบนี้เราถือว่าเราได้ช่วยทั้งคน ช่วยสังคม ช่วยประเทศชาติ และช่วยโลกใบนี้ที่กำลังเจอภาวะวิกฤติ ถึงแม้เราจะเป็นหนึ่งหน่วยที่ช่วยได้ไม่มากก็ตามแต่เราก็ไม่คิดนะคะว่าสิ่งที่พวกเราทำจะสื่อไปถึงประชาชนให้หลังไทม์มาตรวจที่ศูนย์ราชการวันละมากกว่า ๒ พันคน ซึ่งแน่นอนว่ามันต้องมีคนติดเชื้อมาแน่ ๆ วันแรกพบติดเชื้อไม่มากนักวันเข้าจำนวนคนก็เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ

สิ่งที่เรากำทำทุกวันคือบอกตัวเอง บอกทีมงานทุกคน ให้ระวังตัวเองสวมชุดป้องกันให้รัดกุม ระวังการสัมผัสดวงตา จมูกและปากตัวเอง ต้องช่วยจัดระบบให้ประชาชนที่มารับการตรวจไม่แพร่เชื้อไม่รับเชื้อจากคนข้าง ๆ ตัวพี่เองจะไม่กิน ไม่ดื่มน้ำระหว่างทำงานหากจำเป็นจริงๆ ต้องถอดชุด PPE วิ่งขึ้นไปชั้น ๕ เพื่อดื่มน้ำ(เกลือแร่) เพราะทั้งชุดและอากาศทำให้เราเหงื่อออกมากๆ ตอนแรกๆ ร่างกายไม่ไหวพื้ก็จะถอดชุดแต่ท้าย ๆ นึกเสียตายชุดเลยปรับวิธีช่วงเช้าก่อนเข้างานจะทานข้าวและน้ำเกลือแร่ ให้เรียบร้อย จะเปลี่ยนชุดแค่เช้า-บ่ายพอไม่ต้องดื่มระหว่างมือ ตอนเย็นจบงานค่อยมาบำรุงกัน

รู้สึกอย่างไรกับการทำงานด้านหน้า

เข้าใจคนทำงานด้านหน้าที่ ที่ต่อสู้กับโควิด 19 ที่เป็นมาเกือบ ๒ ปี มากๆ พี่เองมาทำหน้าที่นี้เพียง ๑๗ วัน บางวันยังรู้สึกกดดันมาก ๆ เพราะภาพของประชาชนที่เดินทางมาเข้าคิวรอแต่เช้ามืด ถึงแม้เราจะมีคิวให้ แต่เพื่อชีวิตจึงต้องดิ้นรนมา มีทั้งคนแก่ คนพิการ เด็กเล็กๆ ที่มาแบบมีแผ่นลดไข้แปะหน้าผาก หลับๆ ตื่นๆ คอพับในอกแม่ คนที่มาในรถกอล์ฟเพื่อมาเอาผลตรวจเพื่อไปเข้าพักรักษาตัวโรงพยาบาล แรงงานต่างด้าวมาที่ร่วม ๕๐ คน ที่สื่อสารไม่รู้เรื่อง ในขณะที่หมอ พยาบาล อาสาสมัครสาธารณสุข และหลายๆคน ที่ต้องทำแบบนี้เป็นปี เป็น 2 ปี ทั้งเสี่ยง ทั้งเครียด ทั้งกดดัน ทั้งเห็นใจ และสงสารในคราวเดียวกันค่ะ

“หากมีโอกาสได้ทำงานแบบนี้อีก
อยากบอกคนอื่นอย่างไรให้มาทำงานด้วยกัน”

อยากร้องเพลงมาร์ช พยาบาลให้ฟังค่ะ เนื้อความของเพลงในตอนแรกมีว่า “อันความกรุณาปราณี จะมีใครบังคับก็หาไม่ หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากพากฟ้า สุรารัย สู่แดนดิน...” พี่ถูกสร้างตัวตนมาจากพยาบาล การทำหน้าที่พยาบาล พี่ทำมันมาตลอดถึงแม้ไม่ได้อยู่โรงพยาบาล ทำแล้วมีความสุขยังต้องทำ และงานนี้ถึงจะรู้ว่าบทบาทของเราคือฝ่ายจัดการไม่ควรลงด้านหน้า แต่ถ้าไม่มีคนทำแล้ว เราจะนิ่งเฉยได้อย่างไร เราลงไปทุกวัน เราได้ช่วยคนทุกวัน สิ่งทีกลับมาหาเรานั้นยิ่งใหญ่ มีความสุขถึงแม้จะเหนื่อยจะร้อนแต่ก็ภูมิใจมากมาย และเมื่อกลับขึ้นมาจากงานด้านหน้าแต่ละวันในช่วงเย็น พี่ก็จะมานั่งทำงานปกติที่สำนักงานมอบเราต้องสมดุลในหน้าที่ที่เราต้องทำและควรทำ **อยากให้เพื่อนๆ พี่น้องๆ ของ สปสช.ทำอะไรก็ได้ที่ได้ช่วยคนอื่นและขอให้ทำทุกครั้งที่มีโอกาสค่ะ**

บทสัมภาษณ์พิเศษ นางสาวไกล่รุ่ง กัททิม (รุ่ง)

หัวหน้ากลุ่มงานจัดซื้อจัดจ้าง กลุ่มภารกิจสนับสนุน

ความประทับใจที่เป็นส่วนหนึ่ง ในการตรวจคัดกรองการโรคติดต่อ ไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ในสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีหลายภารกิจงานที่เชื่อมโยงกัน
อย่างที่ขาดกันไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นงานระบบ สารสนเทศ ระบบตรวจสอบชดเชย
ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล การประชาสัมพันธ์แม้กระทั่งฝ่ายกฎหมายรวมถึงงานประชุมต่างๆ
แทบจะทุกงานใน สปสช.นั้นจะต้องมีงานจัดซื้อจัดจ้างเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งหมด เนื่องจากการจัดซื้อจัดจ้างนั้นไม่ว่าจะทำอะไร
จะจัดซื้ออะไรเพื่อให้งานขับเคลื่อนและดำเนินการไปตามแผนและการใช้งบประมาณของสำนักฯทั้งสิ้น ทุกงานที่กล่าวมา
จึงต้องผ่านกลุ่มงานหนึ่งที่ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือ สปสช.เขตจะต้องผ่านมือบุคคลท่านหนึ่งที่ไม่มีใครไม่รู้จัก คุณไกล่รุ่ง พี่รุ่ง
น้องรุ่ง แล้วเราจะเรียกตามอาวุโส ถ้าใครไม่เคยเห็นโต๊ะทำงานของคุณไกล่รุ่ง ก็คงไม่แปลกเพราะโต๊ะทำงานของเธอนั้น
แฟ้มเอกสารแทบจะสูงกว่าที่เธอนั่งทำงานอยู่ แค่นี้คงจะเพียงพอสำหรับการแนะนำคุณไกล่รุ่ง (หรือในฉายาที่ทุกคนแอบแต่งตั้ง
ให้) เจ้าแม่จัดซื้อจัดจ้าง ที่เราๆท่านๆรู้จักเธอผู้นี้เป็นอย่างดี วันนี้ทีมงาน NHSO weekly มีโอกาสได้สัมภาษณ์และพูด
อย่างไม่เคยมีที่ไหนสัมภาษณ์มาก่อน แบบเป็นกันเอง พี่ๆน้องๆอีกมุมหนึ่งที่หลายๆคนอาจจะยังไม่เคยเห็นมุมๆนี้
พี่รุ่งเล่าให้พวกเราฟังว่า

แอบกังวลเล็กๆ ว่าแล้วเราจะติดไหม

แต่ในเมื่อความตั้งใจที่จะทำแล้ว
ต้องทำให้ได้และทำให้ดีที่สุด
และได้ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ

ในสถานการณ์การ

แพร่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ในปัจจุบันมีการแพร่ระบาดอย่างหนักเป็นวงกว้าง มีประชาชนหลายกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึงหรือไม่ทันต่อการตรวจหาเชื้อโรคดังกล่าว เมื่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ร่วมกับคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำโครงการตรวจคัดกรองการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ให้กับประชาชนที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ จึงได้อาสาเข้าร่วมในการทำงานในโครงการนี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นฟันเฟืองเล็กๆ ที่จะช่วยในการทำงานเพื่อหวังให้ประชาชนให้ได้รับการตรวจอย่างทั่วถึงที่รุ่งเล่าต่อไปว่า ความรู้สึกที่ตอนแรกที่จะต้องไปช่วยตรวจคัดกรองการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) แอบกังวลเล็กๆ ว่าแล้วเราจะติดไหม แต่ในเมื่อความตั้งใจที่จะทำแล้วต้องทำให้ได้และทำให้ดีที่สุด และได้ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ ประกอบกับสำนักงานได้เตรียมอุปกรณ์ความพร้อมไว้ได้ยอดเยี่ยมมาก เช่น ชุด PPE ถุงมือ หมวกอนามัย และอื่นๆ

จึงทำให้เชื่อมั่นได้ว่าปลอดภัยได้ และเมื่อได้ไปปฏิบัติงานครั้งแรกที่เห็นคือประชาชนที่มานั่งคอยรอรับตรวจมาตั้งแต่ตีสี่ตีห้า (แอบถาม) มารอเยอะมากเต็มบริเวณลานจอดรถชั้น ๑ ทำให้เรารู้สึกเลยว่าเข้าไม่ได้ละต้องเร่งลงมือทำจัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องถ่ายเอกสาร ปากกา อุปกรณ์ต่างๆ พร้อมทำงานได้ทันที ทั้งที่เวลานั้นฟังจะ ๐๗.๒๐ น. (เวลาเริ่มตรวจ ๐๘.๐๐ น.) ถามว่าเหนื่อยไหมร้อนไหมตอบเลยสุดๆ (ยิ้มและหัวเราะ) อยู่ในชุด PPE ร้อนและอบ จะถอดต่อเมื่อพักเที่ยง แล้วเปลี่ยนชุดใหม่ภาคบ่ายและเลิก ๑๖.๐๐ น. แต่ในความเหนื่อยนั้นเราได้เห็นสายตาของประชาชนที่แบบรู้สึกเลยว่าเขาเดือดร้อน อยากให้เราช่วยเหลือ

“เด็กน้อยได้ส่งสายตามา แวบแรกก็มอง
รู้สึกสงสารมาก เหมือนจะไม่สบาย
เห็นสายตาแล้วเหมือนจะบอกว่า...ช่วยหนูด้วย
เรายังหันไปหาน้องเก้ (เกษร) ที่ยืนข้างกัน
สบตากันพูดพร้อมกันเลยว่าอยากจะร้องไห้”

โดยมี case หนึ่งเป็นผู้หญิงชาวพม่า อัมลुकอายุประมาณไม่ถึงขวบมาด้วย
มือหนึ่งถือเอกสารที่ยื่นให้เจ้าหน้าที่เพื่อถ่ายเอกสาร และอีกมืออัมลुकแนบอก
ช่วงเวลาที่คอยเอกสารและแจ้งเบอร์โทรศัพท์ให้เจ้าหน้าที่อยู่นั้น
เด็กน้อยได้ส่งสายตามา แวบแรกก็มองรู้สึกสงสารมาก เหมือนจะไม่สบาย
เห็นสายตาแล้วเหมือนจะบอกว่าช่วยหนูด้วย เรายังหันไปหา น้องเก้ (เกษร)
ที่ยืนข้างกัน สบตากันพูดพร้อมกันเลยว่าอยากจะร้องไห้ (เรื่องจริงคือ น้ำตาคลอแล้ว)
เลยตัดสินใจขออนุญาตประชาชนคนอื่นๆ ที่ต่อแถวรอคิวอยู่ขอพาเข้าไปตรวจก่อน
เนื่องจากน้องไม่สบาย ทุกคนพยักหน้าและบอกได้เลยค่ะ ทำให้เรารู้สึกได้เลยว่า
ในเวลาที่ย่ำๆ ยังมีสิ่งดีๆ ให้เสมอ

จนทุกวันนี้คิดเสมอว่าสิ่งที่เราทำได้ในวันนั้นเป็นอะไรที่ได้ความอึดอ้อม
ความสุขทางใจมาก ลึกๆแล้วมันเป็นความภาคภูมิใจตัวเองเป็นอย่างมาก
ที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือคนในยามทุกข์ยาก ได้ประสบการณ์หลายอย่าง
ได้เรียนรู้ชีวิตอีกด้านหนึ่งที่ประชาชนเดือดร้อนต้องการความช่วยเหลือ
ได้เรียนรู้ความอดทนต่อความร้อน ความเสียสละ และร่วมมือร่วมใจ
ในการทำงาน ถึงจะไม่ได้โดยตรงเหมือนคุณหมอ พยาบาล หรือหน่วย
กู้ภัยด่านหน้า แต่คิดเสมอว่า **ความดีแม้เล็กน้อยก็ทำให้จิตใจเข้มแข็งได้**
"การให้" แม้เล็กน้อย ก็ทำให้ผู้ให้ได้มากกว่าแค่คำขอบคุณ และหากมี
โอกาสได้ทำงานแบบนี้ยินดีเป็นอย่างมากค่ะ และนั่นคือมุมมองหนึ่งที่ใครๆ
ก็ไม่อาจจะรับรู้ถึงความรู้นี้ได้ถ้าคุณไม่เคยได้สัมผัสเอง ความร้อน
ความเหนียวล้า เรียกได้ว่าเหงื่อโทรมกายเป็นอย่างไรนั้นก็ปล้นหาย
เป็นปลิดทิ้งเมื่อได้เห็นคนมาตรวจแล้วได้รับการตรวจครบทุกคนถึงแม้ว่า
ผลตรวจนั้นจะมีผลบวกหรือลบอย่างไร เพราะถือว่าเราได้ทำความดีแล้ว
เพราะว่าการทำความดีนั้นเป็นสุขเสมอ ### แล้ววันนี้ คุณละทำความดีหรือยัง

บทสัมภาษณ์พิเศษ นางสาวเพ็ญพร สอนอ่วม (เดือน)

เจ้าหน้าที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

บันทึกโควิด

ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)

ที่รวดเร็วและรุนแรงอย่างหนักเป็นวงกว้าง มีประชาชนหลายกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึงหรือไม่ทันต่อการตรวจหาเชื้อโรคดังกล่าว เมื่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีโครงการตรวจคัดกรองโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ให้กับประชาชนที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ และตนเองได้เป็นส่วนร่วมเล็กๆ ในการปฏิบัติงานครั้งนี้ หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบคือการลงทะเบียนผู้เข้ามารับบริการตรวจหาเชื้อแบบ walk in โดยบันทึกข้อมูล ชื่อ-นามสกุล เลขบัตรประชาชน เบอร์โทรศัพท์ เพื่อใช้ในการแจ้งผลการตรวจทาง SMS ให้กับประชาชน

ความรู้สึกตอนแรกที่จะต้องไปช่วยตรวจคัดกรอง
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) คือ ความกังวล
ต่อความปลอดภัยและความร้อนภายใต้ชุด PPE
จากที่เราดูข่าวมา แต่เมื่อเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
และมีผู้บริหาร เพื่อนร่วมงานจำนวนมากที่ต้องลงไป
ปฏิบัติงานด้วยกัน ประกอบกับสำนักงานได้เตรียมอุปกรณ์
การป้องกันไว้ให้พร้อมทั้ง ชุด PPE ถุงมือ หมวกอนามัย
และอื่น ๆ ก็คลายความกังวลลงไป ยิ่งเห็นประชาชน
จำนวนมากมารอการตรวจ มาขึ้นรถตั้งแต่ตีสี่ ตีห้า
มาก่อนเจ้าหน้าที่อีก ได้รู้ถึงความเดือดร้อนของประชาชน
เรายังมีเก้าอี้นั่งทำงาน บันทึกข้อมูลไปเรื่อย ๆ แต่ก็แทบ
ไม่ได้เงยหน้ามองใครหรอก เพราะต้องรีบบันทึกให้แล้วเสร็จ
โดยเร็ว เพื่อส่งต่อข้อมูลให้กับทีมที่ต้องแจ้งผล SMS ต่อไป
พอพักเที่ยง สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีอาหารเตรียมไว้ให้รับประทาน
แต่ประชาชนไม่รู้เลยว่าเขาออกไปทานข้าวที่ไหนกันหรือนั่งรอ
อยู่จนถึงเวลาบ่ายโมง แม้การทำงานในชุด PPEภายใต้ความร้อน
ความรู้สึกหิว อยากกินน้ำ อยากเข้าห้องน้ำ ต้องใช้ความอดทน
แต่คงเทียบไม่ได้กับความอดทนของประชาชน

ประสบการณ์การทำงานในครั้งนี้ ทำให้ย้อนกลับไปนึกถึง
ความร่วมมือร่วมใจของคนไทย ในการก้าวข้ามผ่านวิกฤต
ต่าง ๆ ของประเทศ เช่น เหตุการณ์สึนามิ เหตุการณ์
น้ำท่วมใหญ่ ได้เห็นความร่วมมือของทุกภาคส่วน
ก็ได้แต่หวังว่า เราจะผ่านวิกฤตครั้งนี้ไปได้เหมือนทุกๆ
ครั้ง พร้อมกับเห็นความทุกข์ยากของคนอื่น ๆ
มาก่อนบ้าง ดังเช่น คำกล่าวที่ว่า “ขอให้ถือประโยชน์
ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง
ลาภ ทรัพย์ และ เกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่าน
ทรงธรรมะแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” พระราชดำรัสของ
สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราช
ชนก พระบิดาแห่งการแพทย์ไทย ”